

Список використаних джерел

1. Корупція як одна з найактуальніших проблем сучасності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.kyivobl.gov.ua/Docs/KBN-2.doc. – Назва з екрана.

2. Ожегов С. И. Словарь русского языка : 57 000 слов / С. И. Ожегов ; под. ред. Н. Ю. Шведовой. – 14-е изд., стер. – М. : Рус. яз., 1983. – 816 с.

3. Криминология : учебник / под ред. Н. Ф. Кузнецовой, Г. М. Миньковского. – М. : БЕК, 1998. – 460 с.

Жолтані Микола Іванович, здобувач
кафедри кримінального права Інституту
права імені В. Сташиса Класичного
приватного університету

НАСЛІДКИ КОРУПЦІЇ

Корупція – це таке саме стародавнє явище, як і соціальний порядок, що суттєво впливає на життя людей. Так само давно люди намагаються знайти причини корупції та способи її зменшення. Фактично першу антикорупційну заповідь дав Господь через Мойсея, який записав те, що почув з неба: «Дарів не приймай, тому що дари сліпими роблять зрячих і припиняють справу правих» (Ісх. 23:8).

Звісно, це попередження (а для віруючих – заборона) узагальнює попередній досвід стикання людей із корупцією. Цитата цікава й іншим: вона зосереджує увагу людей на корупції як злі, яке необхідно здолати. Суспільство та кожна окрема людина може лише обмежити їх до розумних меж. Мораль, держава, етика, релігія – ті інструменти, за допомогою яких і відбувається це обмеження. Як тільки ці інструменти перестають працювати, у суспільстві починають руйнуватись цивілізаційні засади взаємин між громадянами та державою, з'являється небезпека виникнення соціального хаосу [1].

Соціальні наслідки корупції полягають у тому, що вона порушує наявний порядок речей у суспільстві, спотворює суспільні відносини, зокрема призводить до гальмування та викривлення соціально-економічних реформ, поглиблює соціальну нерівність громадян, збільшує соціальну напругу в

суспільстві, руйнує принципи соціальної справедливості, ускладнює доступ громадян до соціальних фондів, перешкоджає користуванню ними тощо.

Політичні наслідки корупції полягають у тому, що вона змінює сутність політичної влади, знижує рівень її легітимності як усередині держави, так і на міжнародній арені, порушує принципи її формування та функціонування, демократичні засади суспільства й держави, нівелює політичну систему, тощо. Корупція підриває авторитет держави, породжує недовіру громадян до політичної влади. Влада сприймається громадянами не як виразник їх інтересів і спосіб їх захисту, а як джерело небезпеки для їхніх прав і свобод.

Економічні наслідки корупції виявляються в тому, що вона підриває економічну систему держави, дискредитує економічні реформи, порушує основні засади господарської діяльності, перешкоджає надходженню внутрішніх і зовнішніх інвестицій, є причиною фінансових криз тощо.

Морально-психологічні наслідки корупції полягають у тому, що вона є потужним фактором деморалізації суспільства, девальвації моральних цінностей, деформації індивідуальної та суспільної психології, нищить духовні та моральні цінності, стимулює поширення в суспільстві кримінальної психології.

Правові наслідки корупції полягають у поширенні правових принципів функціонування держави та її окремих інститутів, суттєвому обмеженні конституційних прав і свобод людини та громадянина, прав і законних інтересів юридичних осіб, грубому порушенні встановленого законом порядку здійснення повноважень посадовими і службовими особами органів державної влади тощо. Корупція дискредитує право як універсальний регулятор суспільних відносин, перетворюючи його за засіб задоволення приватних і корпоративних інтересів.

Наслідками корупції міжнародного рівня можуть бути: руйнування іміджу держави у світі, ускладнення відносин з іншими країнами, міжнародними організаціями та світовою спільнотою загалом, утрата державою міжнародних позицій в економічній, політичній та інших сферах тощо.

Отже, слід констатувати, що корупція як соціальне явище притаманне всім без винятку державам світу. Вона є невід'ємним атрибутом публічної влади. Її соціальну сутність

характеризують економічний, політичний, правовий, морально-психологічний та інші аспекти.

Причому особливе місце посідає політичний аспект, оскільки корупція як соціальний феномен виникає внаслідок реалізації публічної влади. Оптимальна протидія корупції дасть змогу: 1) зменшити її обсяги, обмежити сфери її поширення; 2) змінити на менш небезпечний характер корупційних проявів; 3) обмежити взаємовплив корупції та економічних, політичних, правових та інших соціальних процесів; 4) збільшити ризик настання негативних наслідків для особи, яка вступає в корупційні відносини [2].

Список використаних джерел

1. Корупція. Як це було в історії людства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.google.com.ua/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwjI9t3Zr97XAhUkIpoKHBwiA84QFggmMAA&url>. – Назва з екрана.

2. Наслідки корупції [Електронний ресурс] // StudFiles : [сайт] // <https://studfiles.net/preview/5129818/page:6/>. – Назва з екрана.

Калініч Ангеліна Михайлівна, здобувач
кафедри цивільного права і процесу
Національної академії внутрішніх справ

ЗНАЧЕННЯ ПОЗОВНОЇ ДАВНОСТІ ДЛЯ ЗАХИСТУ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ

Відповідно до ст. 256 Цивільного кодексу України, позовна давність – це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу [1]. Аналізуючи це визначення, можна дійти висновку, що дія позовної давності безпосередньо пов'язана з порушенням права. Інакше кажучи, поки порушення права не відбулося, не може йтися про початок перебігу позовної давності. Давність також не починає свій перебіг, коли відповідного права взагалі не існує.

О. М. Калітенко вважає, що словосполучення «позовна давність» відображає зв'язок, з одного боку, із формою захисту порушених прав (звернення до суду з позовом), а з іншого – з